

lighed for at undersøge den pågældendes forhold nærmere inden løsladelsen.

Hvis denne begrænsning fastholdes, finder justitsministeriet på den anden side ikke, at der er nogen afgørende begrundelse for at gøre reglens anvendelse betinget af, at det kan godtgøres, at efterforskningen ville blive hæmmet væsentligt, hvis den pågældende løslades. I de situationer, hvor anvendelsen af reglen kommer på tale, vil det være vanskeligt for politiet at opfylde de bevismæssige krav, som reglen ville indebære på dette punkt.

For at gøre det klart, at reglen alene har til formål at sætte politiet i stand til, hvor der foreligger mistanke om anden kriminalitet, at foretage påkrævede undersøgelser, finder justitsministeriet det rigtigst, at anvendelsen af varetægt efter reglen indskrænkes til 5 dage.

Sammenfattende kan justitsministeriet således tiltræde, at der i lovforslaget indsættes en bestemmelse svarende til den af udvalget foreslåede, dog således at reglens anvendelse i tidsmæssig henseende begrænses til 5 dage.

Reglen ville herefter få følgende udformning:

1. I § 762, stk. 1, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4) sigtede er pågrebet under udførelse af lovovertrædelsen eller umiddelbart herefter og sagens omstændigheder giver grundlag for mistanke om, at han har begået andre tilsvarende lovovertrædelser.«

2. I § 762 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Varetægt i medfør af stk. 1, nr. 4, kan ikke udstrækkes ud over 5 dage.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

Det følger af reglens placering, at general-klausulen i § 762, stk. 3 (der herefter bliver stk. 4), også finder anvendelse ved varetægt efter den foreslåede bestemmelse.

Spørgsmål 33:

»Vedrørende besvarelsen af spørgsmål 25.

Vil ministeren redegøre for, hvilke forhold der har fået ministeren til at lægge mindre vægt på de betænkeligheder, der som anført i besvarelsen blev udtrykt mod den oprindelige 7 dages regel?«

Spørgsmål 34:

»Vedrørende den foreslåede ændring af § 762, stk. 1.

Der ønskes en nærmere redegørelse for, hvad der ligger i »sagens omstændigheder giver grundlag for mistanke om, at han har begået andre tilsvarende lovovertrædelser«. Vil f. eks. en stor statistisk sandsynlighed være tilstrækkeligt grundlag? (Formodet recidivist).«

Svar:

Justitsministeriet kan om baggrunden for den i spørgsmål 25 foreslåede regel i § 762, stk. 1, nr. 4, henvise til besvarelsen af spørgsmål 25. Det fremgår heraf, at reglen indebærer betydelige fordele for politiets efterforskningsmuligheder, og at politiets organisationer kraftigt har fremhævet behovet for reglen, dels som led i bande- og seriekriminaliteten, dels på grund af de stramninger af kravene til konkrete holdepunkter for tilstedeværelsen af de øvrige varetægtsgrunde, som lovforslaget indebærer i forhold til strafferetsplejeudvalgets udkast. Desuden indskrænkes anvendelsen af varetægtsfængsel efter den nu foreslåede regel fra 7 til 5 dage, og både efter udvalgets og politiorganisationernes opfattelse må reglen i praksis forventes at bevirke en forkortelse af en del varetægtsfængslinger, der sker med hjemmel i de øvrige fængslingsgrunde. Endelig kan henvises til betænkningen side 27 f. På baggrund heraf har justitsministeriet ud fra en samlet overvejelse fundet det rigtigst, at der skabes hjemmel for en kortvarig varetægtsfængsling af sigtede under de i bestemmelsen nævnte betingelser.

Den omstændighed, at sigtede tidligere har begået lovovertrædelser, vil ikke i sig selv kunne afgive tilstrækkeligt grundlag for varetægtsfængsling efter § 762, stk. 1, nr. 4. Med de i spørgsmål 34 citerede ord sigtes navnlig til, at den anholdte er pågrebet under eller umiddelbart efter udførelsen af en lovovertrædelse, der med hensyn til forbrydelsens art, fremgangsmåden, tidspunktet og stedet frembyder store lighedspunkter med tidligere uopklarede lovovertrædelser. I et sådant tilfælde, der i praksis typisk vil dreje sig om tyveri, vil en hurtig løsladelse i betydelig grad kunne vanskeliggøre politiets efterforskning af de tidligere forbrydelser, idet sigtede